

Azim Premji
Foundation

FATAALKIES

EXPLORING THE VOICES UNHEARD

NOVEMBER 2017

ISSUE-XII

ಫೆಬ್ರವರಿ
12

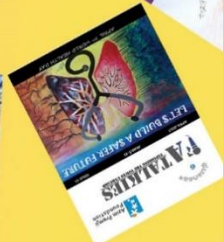
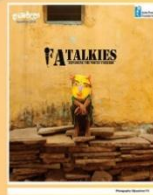
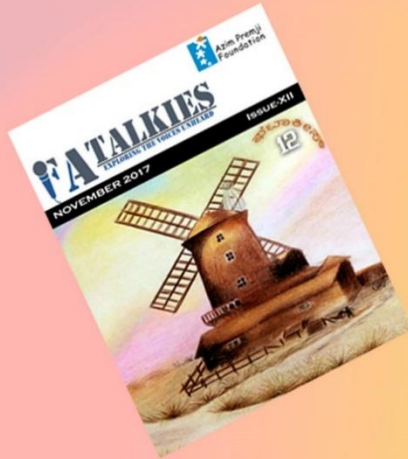

ಪ್ರಕಾಶನ

FATALKIES

EXPLORING THE VOICES UNHEARD

12

FATALKIES

CONTENTS

ಮೇರಿ ಕ್ಯೂರಿ- नाम तो सुना होगा	-ಜನಾರ್ದನ್ ಜಿಎನ್.....4
The Moon & Me.....	- Gargi N Shabaray.....5
ಪ್ರೇಮ ರೋಗಿಯ ಪಯಣ	- ಸ್ವಾತಿ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ.....6
Circular Circle	- Vijayashree P S.....7
Methods of teaching during Vedic Period	-Sachin Kumar Salakki8
ಇರಬಾರದು ಹೀಗೇಕೆ?	- ಅಖಿನಾಶ್ ದಿ.....9
ಸಂಬಂಧ ದೊಡ್ಡದು !	-ಪೆರಿ9
ಸಲಾಕೆ... - ಸಲಗಿಯಾಕೆ...???	- ಶ್ರೀನಿವಾಸ ರಾವ್ ಎಸ್. ಪಿ9
ಕನ್ನಡ ನಾಡು ನುಡಿ	- ಅಶ್ವಿನಿ ಎಸ್.....11
ಸದ್ಯ ಮಲೆನಾಡು	-ರಶ್ಮಿತ್ ಅರುಣ್12
ಅವು ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲ ಮನಸುಗಳು...!	-ಮಂಜುನಾಥ್ ಎ.ಆರ್12
ಮುಲಾಮು ಹಜ್ಜಿದವನು	-ಮಂಜುಳಾ ಜಿ.ಹೆಚ್ ಮುದ್ದೇಜಹಾಲ್ ಇಎಲ್.ಸಿ.....14
36-ಕೋಟಿ-ನಾಡಿನ ಒಡನಾಟದ ಹೂರಣ	-ರಾಘವೇಂದ್ರ ಗಂಗಾವತಿ.....15

ಹಾ! ದು! ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಪೂರೈಸಿದವರೇ ಹಾಲಿದ್ದರೂ ಈ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಿರಲೇ ಬೇಕು. ವಿಜ್ಞಾನ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಇವರು ನೀಡಿದ ಕೊಡುಗೆ ಅಂಥದ್ದು.

ವಿಜ್ಞಾನಿ ಮೇಡಂ ಕ್ಯಾಲಿ.

ನವೆಂಬರ್ 7ರಂದು ಅವರ 150ನೇ ಜನ್ಮದಿನಾಚರಣೆಯ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಜವಾಹರ್‌ಲಾಲ್ ನೆಹರು ತಾರಾಲಯದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೋಸ್ಕರ ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣ ಹಮ್ಮಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಹೆಚ್‌ಎಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಡಿಜಿಎಂ ಆಲಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಡಾ.ನೇಮಿಜಂದ್ರರವರು ಮೇಲಿ ಕ್ಯಾಲಿರವರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಎಪಿಎಲೆಯಾಗಿ ಜಡಿಸಿದ್ದರು. 40 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಒಬ್ಬ ಮಹಿಳೆಯಾಗಿ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ವ್ಯಾಸಂಗಮಾಡಲು ಆಕೆಯು ಅನುಭವಿಸಿದ ಅಡೆತಡೆಗಳು ಹಾಗೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಆಕೆಯು ಮೆಣ್ಣಿನಂತ ಬಗೆಯ ಕುಲತಾದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪುಸ್ತಕ ತಮ್ಮನ್ನು ಹೇಗೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿತು ಎಂದು ನೇಮಿಜಂದ್ರರವರು ಹೇಳುವಾಗ, ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಯರು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆಲಸದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಜಟ್ಟಿ ವಿಜ್ಞಾನವಾದ ಸಾಧನೆಮಾಡಲು ಹೊರಟಾಗ ಅವರು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಶೋಷಣೆ, ಎಡರು-ತೊಡರುಗಳು ಕಣ್ಣಿಂದ ಸುಳಿದವು. ವಿಚಾರ ಸಂಕಿರಣಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮೊದಲೇ ಮೇಲಿಕ್ಯಾಲಿಯವರ ಬಗ್ಗೆ ಅಂತರಜಾಲದಲ್ಲಿ ಗೂಗಲಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಓದಿಕೊಂಡಿದ್ದ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಂಜಲಿ ಹನಿಗಳು ತುಂಬಿಕೊಂಡವು. ಅವರನ್ನು ನಾನೂ ಕೇವಲ ವಿಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿದ್ದೇ ಭಾವಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರದ್ದು ವಿಜ್ಞಾನಿಯ ಚರಿತ್ರೆ ಎನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೂ ಮೀರಿ ಆವರೊಬ್ಬ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಾನವತಾವಾದಿ ಎಂದೆನಿಸಿತು. ಎರಡು ಬೇರೆ ಬೇರೆ (ಭೌತಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ರಸಾಯನಶಾಸ್ತ್ರ) ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ನೊಬೆಲ್ ಗೆಜೆಟ್‌ನ ಏಕೈಕ

ಸ್ವತಂತ್ರ ದೇಶವಾಗಿ ನೋಬೆಲ್‌ನ ಒಕ್ಕೂಟದಿಂದ ಹೊರಹೊಮ್ಮಲು ಹವಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪುಟ್ಟರಾಷ್ಟ್ರ ಪೋಲೆಂಡ್ ದೇಶದ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಶಿಕ್ಷಕನ 4ನೇ ಮಗುಳಾಗಿ ಜನಿಸಿದ ಇವರು ಶ್ರೇಷ್ಠ ವಿಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆದುನಿಂತಿದ್ದು ಈಗೀಡು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ, ಅವಕಾಶವಂಚಿತರಿಗೆ ಏನನ್ನೋ ಸಾಧಿಸುವ ಸ್ಪೂರ್ತಿಯನ್ನು ತುಂಬುವ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲಿ, ತನಗಿಂತಲೂ ಮೂರು ವರ್ಷ ಮೊದಲೇ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಗಿಸಿದ್ದ ತನ್ನ ಅಕ್ಕನ ವೈದ್ಯಕಾಗಬೇಕೆಂಬ ಒತ್ತಾಸೆಗೆ ಜೊತೆನಿಂತು, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಠಹೇಳಿ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಉನ್ನತ ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ಯಾಲಿಸ್‌ಗೆ ಹೋಗಲು ನೆರವಾದ ಪಲೆಯನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ಜಿಕ್ಕವಯಸ್ಸಿನ ಪ್ರಬುದ್ಧೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅಜ್ಜಲಮೂಡುವ ಜೊತೆಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಸಿತು. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಠಮಾಡುವ ವೃತ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಾ ಹಣಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡು ತಾನೂ ಪ್ಯಾಲಿಸ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ ಮೇಲಿ ಕನಿಷ್ಠ ಸೌಲಭ್ಯಗಳೂ ಇಲ್ಲದ ಸಣ್ಣ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಜಿನ್ನದ ಪದಕದೊಂದಿಗೆ ಪದವಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪೂರೈಸಿಕೊಂಡರು.

ಮೊದಲ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಸ್ಥಗಿತಗೊಳಿಸಿ, ಆಲಿನ್ಯೂ ವಿರಳವಾಗಿದ್ದ ಕ್ಷ-ಕಿರಣ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಯುದ್ಧಭೂಮಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಓಡಾಡಬಲ್ಲ ವಾಹನಗಳಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು 50 ಸ್ವಯಂ ನೇವಕರಿಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ನೈನಿಕರ ಜೀವವನ್ನೂ ಉಳಿಸಲು ನೆರವಾಗಿದ್ದ ಅವರ ಮನೋಧರ್ಮವನ್ನು ಅಂದು ಇಡೀ ಜಗತ್ತೇ ಶ್ಲಾಘಿಸಿತ್ತು.

ಡಾ.ನೇಮಿಜಂದ್ರರವರು ತಮಗೆ ಸ್ವಾರ್ಥತುಂಜದ ಮೇಲಿ ಕ್ಯಾಲಿಯವರ ಜೀವನ ಚರಿತ್ರೆಯ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿದ್ದರು ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿದ್ದು, ಅವರು ಮೈಲಿ ಕ್ಯಾಲಿ ಓದಿದ, ಕೆಲಸಮಾಡಿದ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ನೋಡಲೆಂದೇ ಕೂಡಿದ್ದ ಹಣದಿಂದ ಅವರು ಪ್ಯಾಲಿಸ್ ಟೂರ್‌ಗೆ ಹೋಗಿಬಂದ ಛಾಯಾಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದಾಗ.

ಅಬ್ಬಾ! ಇಂತಹ ಅದೆಷ್ಟು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಸ್ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮೊಡನೇ ಜೀವಂತವಾಗಿದ್ದಾರೆ ಮೇಡಂ ಮೇಲಿ ಕ್ಯಾಲಿ! ಭಲವಿದ್ದರೇ ಏನನ್ನೂ ಸಾಧಿಸಬಹುದು ಎಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಮೇಡಂ ಕ್ಯಾಲಿಗೆ ಸಲಾಂ!

I am a girl of fantasy who always love dwelling and rambling in my own fairyland, Pluto today, Venus tomorrow or some other galaxy overmorrow. Few days back this fictitious lady marched back to Earth and started imagining if she had a soulmate like moon always revolving around her, illuminating her and loving her unconditionally.

No! it's not a mere decision of haste. I have justifications for selecting moon as my life partner. He is a loyal companion. He never leaves. He is always there, watching, playing hide and seek, steadfast, knowing me in my light and dark moments and changing forever just as I do. Every day he is a different version of himself. Sometimes weak and wan, sometimes strong and full of light. The moon understands what it means to be a human. Uncertain. Alone. Cratered by imperfections. He does not fight. He attacks no one. He does not worry. He does not try to crush others. He keeps to his own course, but by his very nature, he

gently influences. The moon is faithful to his nature and his power is never diminished. His bewitching light instigates dark passions like a cold flame, making hearts burning with the intensity of phosphorus. He is the one and the only, who is been able to mirror a woman's life. He knows what it is to be a woman and having different phases in a month. He is going to be my refelction.....

ಪ್ರೇಮ ರೋಗಿಯ ಪಯಣ

- ಸ್ವಾತಿ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ

ಕೈ ಹಿಡಿದು ಸವೆಸಿದ ರನ್ನೆಯ ತಿರುವುಗಳು
ನಿನ್ನ ಕ್ಷೇಮ ಕೇಳುತ್ತಿದೆ
ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ ಕಣ್ಣುಗಳನು ನಾ ಎದುರಿಸಲಾರೆ
ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಮೃದು ಅಂಗನವೊಂದು
ಹಾದು ಹೋದ ಅನುಭವ

ಅಗೋ ಅಲ್ಲಿ ಕಿಕ್ಕಿಲಿದು ಜನ ನೇಲಿದ್ದಾರೆ
ಸಂಭ್ರಮದ ಸದ್ದು ಮುಲಲು ಮುಟ್ಟಿದೆ
ನಾನಿಲ್ಲಿ ಕಿಸೆಯೊಳಗಿನ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಎಣಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ

ತಂಬೂಲಿಯ ತಂತಿಯಂತೆ ಮಿಡಿಯುವ ಆಸೆಯಾಗಿದೆ
ನಿನ್ನ ತೋಳುಗಳು ಪ್ರಾಯಶಃ ತುಡಿತದಲ್ಲಿದ್ದೀತು
ಜಿಲ್ಲೆ ಹೋಗಲು ಬಿಡಬೇಡ
ನಿನ್ನ ಸುವಾಸನೆಯ ಮೋಡಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವ ಸಮಯವಾಗಿದೆ

ಸಾವಕಾಶ !!
ಕಿಡಿಗೇಡಿ ಕನಸುಗಳು ಬಂಧನದಲ್ಲವೆ
ಗಂಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾದ ಗಡಿಯಾರಕ್ಕೆ,
ನಿನ್ನ ಗೈರು ಹಾಜರಿಯ ಜಿಂತೆ
ನೆನಪುಗಳ ದಾಖಲಾತಿ ಹೇರಳವಾಗಿದೆ
ಮೌನ ಮಂದಿರದ ರಾಣಿಯಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ

ಅರಮನೆಯ ಅಂತಸ್ತಿನಿಂದ ಬಹಿಷ್ಕಾರ ಹಾಕಬೇಡ
ಬಡಪಾಯಿ ಜೀವಕೆ ಬದುಕುವ ಆಸೆ
ಮುನಿಸಿನಿಂದ ಒಂದೆರಡು ಬೈಗುಳವು ನಡೆದೀತು
ಮನಸಿನಿಂದ ಒಂದೊಂದು ನಿಮಿಷವೂ ಸಲಿಸದಿರು

ಕಾಬಿರುವ ಕಣ್ಣುಗಳನು ಸಂತೈಸು ಒಮ್ಮೆ
ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಸನ್ನಿಧಿಯ ನಿಲಿಕ್ಕೆಯಲ್ಲ

ನಿನ್ನವಳು....

While I am completely conscious of interviewing a teacher (as part of the Teacher study), the teacher is semi-aware of the fact that we are deducing her skill set and mind-set about teaching. The teacher with her surface level response was trying to bridge her real answers with ideal answers.

Flowing with the stream of triggering points to bring the teacher to a discussion mode instead of just 'one-word' answers. I was trying my best to make it more non-formal, the teacher was also trying her best to not give-in. it was a good juggal-banthi!!!!

At one-point, a question from my end *'Have you connected other subjects while teaching your subject?'* a disbelief overtook her eyes. She just went mute for a couple of seconds. I was also left with equal degree of amusement, in additional I also sat with a ray of helplessness completely unaware of what to do next! But, thanks to the teacher, yes, she broke the ice! She very politely responded for the question, 'NO'. I sighed at heart and instead of taking the risk of digging about the same one-word answer, I moved on with the succeeding questions, again trying my best to take it in a discussion mode. After a few minutes, we ended the conversation, and the evening as well.

A new day, an enthusiasm to observe her class today. It took me a Wow! The moment I saw the teacher so finely dressed. When complimented her, she was so happy to express that it was Friday! (Usually women practice rituals at home every Friday). The teacher welcomed me to her classroom, the students screamed and jumped. With a warm smile, she asked me to take the last bench. By then, kids were pouncing on me! The best part was, the teacher never trying to stop the kids. She waited for the kids to shoot me with all possible questions and only after the kids were exhausted, she uttered 'Settle down children'. The students immediately leaped to their respective seats.

The teacher began recalling the previous day's concepts. The kids were extremely happy to give answers and even argue among themselves, when the friends gave incorrect answers. After a couple of recalling debate, the teacher began explain about the present days planned concepts. While I was observing and the noting down the observation notes. At one-point, the teacher unconsciously put me on mute. Yes! I was amazed by her! ***"While she explaining 'Circular motion', she tried connecting it to a 'Circle' in geometry".***

As I got my answer for the previous days conversation with the teacher. ***I smiled*** putting my head down, staring at the book, while taking the notes. I admired her for the quick learning nature! I couldn't stay in the same thought for a longtime, as I must proceed with observing the class further.

After the completion of the class, when enquired the teacher about her lesson plan. She was very humble in sharing that, the question *'Have you connected other subjects while teaching your subject?'* was a moment of realization for her. She hence planned for connecting subjects. As I fell short of words, I really could express my admiration only through a Smile! The teacher made my day! The willingness to learn was proven through her actions!

We are involved in the discussions on the education systems that transformed the civilizations. The education system's that which led to the evolution of the society. One such education system which is the center of discussion among the entire educationist's is the *Vedic* period education system and the method of teaching.

Vedic Education system

The Vedic education system was certainly different from the present systems. Vedic schools were called as *Gurukula's*; which were usually are homes or *Ashrama's* of Guru's.

Student is sent to *Ashrama's* just at the brink of puberty. This concept perfectly executes the idea of "*Bramhacharya*"- the idea of being away from worldly pleasures.

Objectives of Vedic Education system

Prepare Individual to attain social and economic opportunities and prepare him to earn a respectful life in the civilized society.

Penetration of piety and building morality in the student's mind.

The system was mainly aimed at guiding a person to get well versed with the occupation to framer their career.

Education was strictly taught to be obedient to elders, be truthful and honest and to attain self-control.

Students were taught the art of gaining self-confidence and self-respect. They were taught to gain control over judgment and discrimination.

Method of Education

Vedic system was mainly verbal education in the forms of hymns and poetry. Verbal education was taught individually and imparted to students to preserve the knowledge throughout their life.

Hymns are taught to be remembered and their meanings are realized through meditation.

Instruction methods

Instruction was prominently were of three types.

Shravana - Is the Method where teacher reads out the verses and students listen to them to grab the words.

Manana - This is similar to the memorization or revision method of education. Students deliberately reflect the topic taught to memorize them.

Nidhidhyasana - This means meditation. It is a method by which truth is realized and attained. This was a very important method by which self-realization was found.

Conclusion

The *Vedic* system of education was more liberal and contemplative. This system turned humans to become highly capable and dedicated to acquiring supreme knowledge.

ನಿನ್ನೊಳಗೊಮ್ಮೆ ನಿನ್ನ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲಿಯ
 ಅಹಂ ಜಙ್ಗು ಎಲ್ಲ ಅಸ್ಥಿತೆಗೂ ಬೆಲೆ ಕೊಡಬಲ್ಲಿಯಾ...
 ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಕಾಲ್ಕುರುತು ಮರಳಲ್ಲ ಕಾಣುತ್ತಿರಬೇಕು
 ಸಿಗದಿದ್ದರು ಯಾವುದು ಇಲ್ಲ ನಗುತ್ತಿರಬೇಕು
 ಬದುಕಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ನೋವು ನೆನಪುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ನೀ ನಿನ್ನಂತಿರಬೇಕು
 ಯಾವುದು ಶಾಶ್ವತವಲ್ಲ, ಯಾವುದು ನಿಶ್ಚಿತವಲ್ಲ
 ಆಗುವುದೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ನೀನೆ ಕಾರಣನು
 ಅನಂತತೆಗೂ ನಿಲುಕದ ಜಿಂತನಾಶೀಲನು ನೀನು; ಆದರೂ
 ಕೊರಗುತ್ತಿರುವೆ ಮರುಗುತ್ತಿರುವೆ ತಿರುಗುತ್ತಿರುವೆ
 ಬೇಡುತ್ತಿರುವೆ ಶಪಿಸುತ್ತಿರುವೆ ಣೀಕಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುವೆ...
 ಕೊನೆಗಾಣುವುದೆಂತು ರಾಹಿ ಮನಸ್ಸಿನ ನೀಚತನ ಮರೆಯದೊಂದು ಕ್ರೂರತನ
 ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದೇ ತರ ಆದರೂ ನೋಡುವ ಕಣ್ಣಿಗೆ ತರ ತರ
 ಯಾರ್ಯಾರು ಬಂದು ಹೋದರೂ ಬದಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲವೇಕೆ?
 ಯಾರನ್ನು ದೂಲಿದರೇನು ಫಲ
 ನೀನು ಹಾಗೆ ಇರುವಾಗ.....!!!

ಸಂಬಂಧ ದೊಡ್ಡದು ! -ಪೆರಿ

‘ಸಂಬಂಧ ದೊಡ್ಡದು’, ಇದು ನನ್ನ ತಾತ ‘ಜಂದು’ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಮಾತು. ಬಡತನದ, ಕೆಳಜಾತಿಯ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಾಧನೆಯಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಆತ. ಮಡಿಕೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಜಙ್ಗು, ವ್ಯವಸಾಯ ಸುರು ಮಾಡಿ ಯಶಸ್ಸು ಕಂಡವರು. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಗ್ರಾಮೀಣ ಕ್ರೀಡೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹೆಸರು ಮಾಡಿದವರು. ಇಂದಿಗೂ ನಮ್ಮ ಊರಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ನೆನೆಯುವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಇವೆ. ನ್ಯಾಯಾನ್ಯಾಯದ ವಿಚಾರಗಳು ಬಂದಾಗ ಅವರನ್ನು ನೆನೆಯುವ, ‘ಅಳುವವರ ದರ್ಪದ ಮುಂದೆ ಬಡವರ ಪರವಾಗಿ ನಿಂತು ನ್ಯಾಯ ಒದಗಿಸಿದವರು’ ಎಂದು ಜನ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಭಾವಿ ಎಣೆ ಇತ್ತು. ಅದು ಅವರ ‘ಸಂಬಂಧ’ಗಳ ಎಣೆ! ಅವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂಬಂಧಗಳಿದ್ದವು, ಅವು ಜೆನ್ನಾರಿಯೂ ಇದ್ದವು. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಅಷ್ಟೇ ಗಾಢವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದವು. ನಾಯುವ ತನಕವೂ ಜಂದು ಆ ಸಂಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು, ತುಂಬಾ ನೆಮ್ಮದಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು.

ತುಂಬಾ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ನನಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸುವುದು. ತಾತ ಇಷ್ಟು ನೆಮ್ಮದಿಯಲ್ಲಿ ಇರಲು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ನಾನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಮೊನ್ನೆ TED Talkನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಸಕ್ತಿ ಪೂರ್ಣ ಭಾಷಣ ಕೇಳಿದ ನಾನು ದಂಗಾದೆ! ಇದು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿರುವ ಅತ್ಯಂತ ದೀರ್ಘ ಅಧ್ಯಯನ. 75 ವರ್ಷ ದಾಟಿದ, 1937ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಇಂದಿಗೂ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಈ ಅಧ್ಯಯನ ಜನರ ಸಂತೋಷ ಹಾಗೂ ನೆಮ್ಮದಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಏಕೈಕ Study. 724 ಜನರನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ Study ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿ ಎರಡು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಸವಿಸ್ತಾರವಾದ ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶಿಶೋರರಾದಾಗಿನ ಆ ಜನ ಅನೇಕರು ಈಗ 90ರ ಹೊಸ್ತಿಲಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಮಾಹಿತಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವುದು ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ, ಅವರ ಮೆಡಿಕಲ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕೂಡ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೇನೇ ಅವರ ಮೆದುಳಿನ ಸ್ಕ್ಯಾನಿಂಗ್ ಕೂಡ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಪತ್ನಿಯರಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಮಾತುಕತೆಯನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಗಂಡಸರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು Study ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ದೀರ್ಘಕಾಲಿಕ ಹಾಗೂ ಇಷ್ಟು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಅಧ್ಯಯನ ಇನ್ನೊಂದಿಲ್ಲ ಎನ್ನಬಹುದು. ಈ ಅಧ್ಯಯನ ಜನರ ಸುಖ ಜೀವನದ ಬಗ್ಗೆ ಸರಳವಾದ ಕೆಲವು ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬರುವ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಮುಖ ಕಲಿಕೆಗಳನ್ನು ರಾಬರ್ಟ್ ವಾಲ್ಡನ್ಸ್ ತಮ್ಮ ಟಿಡ್ ಟಾಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಡುತ್ತಾರೆ:

1. Good Relationship keeps us healthy and happy

ಹೌದು, ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಮುಖವಾದ ವಿಷಯ. ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಬಂಧಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಆರೋಗ್ಯಕರವಾಗಿಡುತ್ತವೆ. ಆರೋಗ್ಯದ ಎರಡು ಅಂಶಗಳಾದ ದೈಹಿಕತೆ ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಈ Studyಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ವಿಸ್ತರಣೆಯಿದೆ. ನಮಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ‘ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್’ ಬೇಕು. ಅವರೊಂದಿಗಿನ ಸಂಬಂಧ ಜೆನ್ನಾರಿರಬೇಕು. ಅತ್ಯಂತ ಸರಳವಾಗಿರುವ ಈ ವಿಷಯ ಮಾತ್ರ ಇವತ್ತಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟದ ವಿಷಯ.

2. Quality of the Relationship is the Key

ಸಂಬಂಧಗಳು ತುಂಬಾ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇರುವುದರ ಗುಣ ಹೇಗಿದೆ ಎಂಬುದು ತುಂಬಾ ಪ್ರಮುಖ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಸಂಬಂಧಗಳು ಎಷ್ಟು ಗಾಢವಾಗಿವೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿ ಕಾಣಿಸಿ ಗೌರವಗಳು ಎಷ್ಟು ತುಂಬಿವೆ ಎಂಬುದು ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಸಂಬಂಧಗಳು ಇದ್ದರಷ್ಟೆ ಸಾಲದು, ಅದು ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿರುವುದು, ಪ್ರೀತಿಯುತವಿರುವುದು, ಗೌರವದಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ.

3. Good Relationship protects not only body but brain too

ಇದು ಅಶ್ಚರ್ಯಕರವಾದ ವಿಷಯ. ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಬಂಧ ನಮ್ಮ ಮೆದುಳಿನ ಮೇಲೆ ಸಕರಾತ್ಮಕ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರುತ್ತದೆ. ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಬಂಧಗಳಿದ್ದಾಗ ಮೈಕೈ ನೋವು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಮೆದುಳು ಕೂಡ ಚುರುಕಾಗಿ ಅಷ್ಟೇ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮುಂದುವರಿದ ಸಂಬಂಧಗಳು ಜೆನ್ನಾರಿದ್ದಾಗ ಖುಷಿಯಿಂದ, ಸುಖದಿಂದ ಇರುತ್ತಾರೆ.

4. Good Life is built with good relationships

ಈ statement ಸ್ವಲ್ಪ misleading ಅಲ್ಲವೇ? ಏನಿದರರ್ಥ? ಇಲ್ಲಿ Good life ಮತ್ತು good relationship 1/4 ಮಧ್ಯೆ ಒಂದು ಪದವಿದೆ. ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅ ಪದ 'built'. ನಾವು ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ತುಂಬಾ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಬಂಧ ಅಂದರೆ ಸಂಘಟನೆಯಾದ್ದರಿಂದ, ಕಷ್ಟ, ನಷ್ಟ, ನೋವು, ಮನಸ್ತಾಪ ಎಲ್ಲವೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಬೆಳೆಸಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವೇ ನೀರುಹಾಕಿ, ಗೊಬ್ಬರಹಾಕಿ, ಅಗತ್ಯವಾದ ಎಲ್ಲ ಬಿಸಿಲು, ಬೆಳಕು, ಮಳೆ, ಗಾಳಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ, ನಾಲಿನಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿ ಕಾಪಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಇದು 24x7ರ ಜಾಗೃತಿಯಲ್ಲಿ ಸದಾ ಹೋರಾಟವೇ. ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅದರ ಫಲ!

Study ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಅದರ ರೋಬರ್ಟ್ ಹೇಚರ್ನು ಪ್ರಮುಖ ನಾಲ್ಕು ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದವು. ನಾವು ಅವನ್ನು ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ನೋಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೇಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ? ನಮ್ಮ Friends ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಿಕರಾಗಿ ನಾವು ಸಮಯ ಕೊಡುತ್ತೇವಾ? ಇದ್ದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವಾ? ಅದನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಾಳಜಿಯಿಂದ ಬೆಳೆಸುತ್ತೇವಾ? ಎಷ್ಟು ಸಮಯ ಬೇರೆಯವರಿಗಾಗಿ ನಾವು ಹಾಕುತ್ತೇವೆ? ಇದು ಯೋಚಿಸಬೇಕಾದ ವಿಷಯ.

ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇಷ್ಟ ಆಗುವುದು ಇದಕ್ಕೆ. ಅವರು ತುಂಬಾ ಬೇಗ 'ಸಂಬಂಧ'ದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅರಿತರು. ಆಮೇಲೆ ಬೇರೆಯವರ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ, ಬೇರೆಯವರೊಂದಿಗೆ ಕಾಲ ಕಳೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಎರಡು ಕಾಲಗಳನ್ನು ಮುಲಿದುಕೊಂಡು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಾಗ ದುಃಖವಾದ್ದು ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯಿಂದ ಕೈ ಕಾಲು, ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಕಲಿತರು. ಆ ಮೇಲೆ ನಾಯುವ ತನಕ ಬೇರೆಯವರ ಮುಲಿದ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರುವ ಅವರ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯವೆಂದರೆ: ಅವರು ಕೆಳವರ್ಗದ ಪರ ನಿಂತು ನ್ಯಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಟವ ವರ್ಗದ ಬೆದಲಿಕೆ, ದರ್ಪ, ಹಿಂಸೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹದವಾಗಿ ನಿಭಾಯಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಬಹುಶಃ ಸಂಬಂಧಗಳ ನಿರ್ವಹಣೆಯ ಮೇಲೆಯೇ ಆ ಹದವನ್ನು ಅವರು ತಮ್ಮದಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಸಂಬಂಧಗಳ ಬಲದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಅಹಿತಕರ ಘಟನೆಗಳು ನಡೆಯದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

'ಸಂಬಂಧ ದೊಡ್ಡದು', ಎಷ್ಟು ಸರಳವಾದ ಮಾತು, ಎಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವಾದ ಮಾತು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಷಯವಾದರೂ ಎಲ್ಲರಿಂದ ಪಾಲಿಸಲಾಗದಿರುವ ವಿಷಯ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ, 'ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಬಂಧ'ದಲ್ಲಿ ಇಡೀ ನಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯ ನಿಂತಿದೆ! ಬನ್ನಿ ಇದ್ದ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ರಟ್ಟಿ ಮಾಡೋಣ, ಕಳಚಿ ಬಿಡುವ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲೋಣ. ಹೊಸ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸೋಣ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸೋಣ, ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಸೋಣ.

ಸಲಾಕೆ... - ಸಲಿಗೆಯಾಕೆ...???

- ಶ್ರೀನಿವಾಸ ರಾವ್ ಎಸ್. ಪಿ

ಕಾದ ಕಜ್ಜಣದ ಸಲಾಕೆಯನು ಹಿಡಿದು

ಬಡಿದು ಬಲಗಿಸಬೇಕು ಕಾವು ಹಾರುವ ಮುನ್ನ....

ಆ ತೋಟದಿಂದ ಶಕ್ತಿ

ಮಾಸಿಕೊಡುವ ಮುನ್ನ...

ಹಿಡಿದ ಕಪಿಮುಷ್ಟಿಯು

ಸಡಿಲವಾಗುವ ಮುನ್ನ....!!?? ಗಮನ ತೀರುವ ಮುನ್ನ....!!???

ಕೆಂಪು ಕೆಂಡದ ಕೆನ್ನಾಳಿಗೆಯು ಚಾಚಿದೆ

ಅಬ್ಬಲಿಸಿ-ಬೊಬ್ಬಲಿದು ಸುಟ್ಟುಹಾಕಲು ಬಯಸಿದೆ

ಬಯಸಿಬಂದ ಭೂತ ಬೆನ್ನೇಲಿ

ಬೆಚ್ಚಿಬೀಳಿಸಹೊರಟದೆ...!!??

ಹೊರಟನಿಂದ ಭೂತಕೆ ಕೂಳಾಗುವ ಮುನ್ನ

ಕಂಡುಬಿಡೋ ಒಂದೊಮ್ಮೆ ನಿನ್ನ....???

ಎಲ್ಲವೂ ಎಲ್ಲರಂತಲ್ಲ...

ಎಲ್ಲರೂ ನಿನ್ನಂತಲ್ಲ...

ನಿಂತಲ್ಲ ನಿಲುವುದು ತರವಲ್ಲ...

ಅದು ತರುವುದು ಸುಖವಲ್ಲ....!!???

ಸುಖದ ಹಾದಿ ಹಿಡಿದು ನಿಲಬೇಡ...

ನಿಂತ ನೀರಾಗಬೇಡ...

ನೀ ಜಡವಾಗಬೇಡ....???

ಕನ್ನಡವೆಂದರೆ ಕೇವಲ ಒಂದು ಭಾಷೆಯಲ್ಲ, ಈ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ಜನ ಸಮುದಾಯದ ಬದುಕು ಕೂಡಾ ಅದೇ. ಭಾಷೆಯೆಂಬುದು ಕೇವಲ ಮಾಧ್ಯಮವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಅದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರತೀಕವೂ ಆಗಿದೆ. ನುಡಿದರೆ ಮುಕ್ತಿನ ಹಾರದಂತಿರಬೇಕೆಂದು ಬಸವಣ್ಣನವರು ಹೇಳಿರುವ ಮಾತು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ನಮ್ಮ ನಾಡಿನ ಬಗ್ಗೆ, ನುಡಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಉಲ್ಲೇಖ ದೊರೆತಿರುವ ಶಾಸನ ಹೆಚ್ಚು ಶಾಸನವಾಗಿದೆ. ಈ ಶಾಸನವು ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಾಚೀನತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಕನ್ನಡದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹೇಗಿತ್ತು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಈ ಶಾಸನ ಸಹಾಯಕಾರಿ. ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ.ಶ 450ರಲ್ಲಿ ಈ ಶಾಸನ ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಮೈಸೂರು ಮತ್ತು ನಾಗ ಎಂಬುವವರು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಿ ಜಯಗಳಿಸಿದ, ವಿಜಯ ಎಂಬುವವನಿಗೆ ಎರಡು ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಈ ಶಾಸನದ ವಿಷಯ. ಪೂರ್ವದ ಹಳಗನ್ನಡ ಪದಗಳಾದಂತಹ **ನಾಡುಳ್, ಕೇಟೋನ್, ವಿಟ್ಟಾರ್, ಪೆತ್ತಜಯನ್** ಎಂಬಂತಹ ಪದಗಳು ಈ ಶಾಸನದಲ್ಲಿವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಭಾಷೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಶಾಸನ ಕನ್ನಡದ ಮೊದಲ ಶಾಸನವಾಗಿದೆ.

ನಂತರದಲ್ಲಿ ಬಾದಾಮಿಯಲ್ಲಿ ದೊರಕಿರುವ ಕಪ್ಪೆ ಅರಬ್ಬಿನ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿಗೆ ಕನ್ನಡದ ತ್ರಿಪದಿ ಎಂಬ ಛಂದೋಪಕಾರ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದು ಪ್ರಮುಖವಾಗಿದೆ.

**‘ಸಾದುಗೆ ಸಾಧು ಮಾಧುರ್ಯಂಗಿ ಮಾಧುರ್ಯಂ
ಬಾದಿಪ್ಪ ಕಲಗೆ ಕಲಯುಗ ವಿಪಲಿತನ್
ಮಾಧವನೀತನ್ ಪೆರನಲ್ಲ’**

ಕನ್ನಡಿಗರು ಹೇಗೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿದ್ದರೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಶಾಸನ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟೆಯವರಿಗೆ ಒಟ್ಟೆಯವರಾಗಿ, ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವ ಕಲಗಳಿಗೆ ಕಲಯ ವಿಪಲಿತರಾಗಿ ಕಂಡಿದ್ದಾನೆ.

ವಿಜಯನಗರದ ಪ್ರೌಢದೇವರಾಯನ ಕಾಲದ ಹಂಪಿಯ ಶಾಸನವೊಂದು ಇಂದಿಗೂ ಪ್ರಸ್ತುತವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರೌಢದೇವರಾಯನಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರ್ಮಾತ್ಮನೆಂಬ ಮಂತ್ರಿಯಿದ್ದ. ಈ ಲಕ್ಷ್ಮೀಧರ್ಮ ಮಗುವಾಗಿದ್ದಾಗ ಆತನ ತಾಯಿಯು ಹಾಲಿರೆಯುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು ಈ ಶಾಸನದಲ್ಲಿವೆ. ‘ಕೆರೆಯಂ ಕಣ್ಣನು, ಬಾವಿಯಂ ನವೆನು, ದೇವಾಗಾರಂ ಮಾಡಿಸು’ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ ಅಂಶಗಳಿವೆ. ತನ್ನ ಮಗು ಜನಹಿತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಾಯಿ ಮೌನಿಕ ನುಡಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾಳೆ. ಇದು ಕನ್ನಡಿಗರ ಹೆಮ್ಮೆಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ನಂತರ ಕನ್ನಡದ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಕೃತಿಯಾದ ಕವಿರಾಜಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀವಿಜಯನು ಕರ್ನಾಟಕದವರು ಎಂತಹ ಉದಾಲಗಳು ಸೌಜನ್ಯಶೀಲರು ಎಂಬುದರ ಕುರಿತು ಮಹತ್ವದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕ್ರಿ.ಶ 850 ರಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲಾದ ಕವಿರಾಜಮಾರ್ಗ ಕನ್ನಡದ ಮೊದಲ ಕೃತಿ.

‘ಕಾವೇಲಿಯಿಂದಮಾ ಗೋದಾವರಿಯವರೆಗೆ’ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಹಬ್ಬತ್ತು. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಗಡಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು ಎಂದು ಕವಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಇಲ್ಲಿನ ಜನರು ‘ಕುಲತೋದದೆಯಂ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಯೋಗ ಪಲಿಣಿತ ಮತಿಗಳ’ ಎಂದು ಹೊಗಳಿರುವ ಮಾತು ಮಹತ್ವದ್ದಾಗಿದೆ. ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಒದದಿದ್ದರೂ ಇವರು ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಕನ್ನಡ ಜನಪದರನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾನೆ.

**‘ಸುಭಟರ್ಕಳ್ ಸುಪ್ರಭುಗಳ್ ಜೆಲ್ವರ್ಕಳಜನರ್ಕಳ್
ಗುಣಿಗಳ್ ಅಭಿಮಾನಿಗಳ್ಕುರರ್
ಗಣೇರಜಿತ್ತರ್ ವಿವೇಕಿಗಳ್ ನಾಡವರ್ಗಳ್’**

ಕವಿರಾಜಮಾರ್ಗಕಾರ ನಾಡಿನ ಜನರನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದರೆಂಬುದನ್ನು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ವೀರರು, ಕವಿಗಳು, ಒಟ್ಟೆಯವರು, ಚೆಲುವುಳ್ಳವರು, ಗುಣವಂತರು, ಅಭಿಮಾನಿಗಳು, ಗಂಭೀರ ಸ್ವಭಾವದವರು, ವಿವೇಕಿಗಳು ಅಲ್ಲದರೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಕನ್ನಡ ನಾಡನ್ನು ಮತ್ತು ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನು ಕುರಿತು ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಕವಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. **ಮಲಗೆರೆ (ಲಕ್ಷ್ಮೇಶ್ವರ), ರಿಸುವೊಳಲ್ (ಪಟ್ಟದಕಲ್ಲು), ಕೊಪಣನಗರ(ಕೊಪ್ಪಳ), ಒಕ್ಕುಂದ (ಬೆಳಗಾವಿ ಸಮೀಪ)**ಗಳ ನಡುವಿನ ನಾಡನ್ನು ತಿರುಳ್ಗನ್ನಡ ನಾಡೆಂದು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಉಳಿದೆಲ್ಲೆಡೆ ಒಳನುಡಿ ಇದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಕನ್ನಡದ ಅದಿಕವಿ ಪಂಪ. ಹತ್ತನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಿದ್ದ ಕವಿ. ಪಂಪನ ಊರು ವೆಂಗಮೊಳು, ಆದರೂ ಅವನ ನೆನಪಿಲ್ಲಾ ಬನವಾಸಿ ದೇಶದಲ್ಲ. **‘ಅರಂಕುಶವಿಟ್ಟೊಡಂ ನೆನೆವುದೆನ್ನ ಮನಂ ಬನವಾಸಿ ದೇಶಮಂ’** ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಯಾರೇ ಅಂಕುಶವಿಟ್ಟು ತಿವಿದರೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸದಾ ಬನವಾಸಿ ದೇಶವನ್ನು ನೆನಪಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆಂದು ಹಾಗೂ ಬನವಾಸಿ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿ ಬರಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಸೆ ಹೊಂದಿದ್ದನು. ಇದಲ್ಲದಾಗಿಯೇ ತಿಳಿಯುವುದು ಬನವಾಸಿ ದೇಶ ಎಷ್ಟು ಮಹತ್ವ ಪಡೆದಿತ್ತು ಎಂಬುದಾಗಿ.

ಹಾಗೆಯೇ ವಡ್ಡಾರಾಧನೆಯ ಕರ್ತೃಗಳಾದ ‘ಶಿವಕೋಟಾಚಾರ್ಯರು ಜಂಬೂದ್ವೀಪದ ಭರತ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಂದೂ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಪ್ರಸ್ತಾಪಗಳು ಬರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಿಂದ ಹಲವು ಕವಿಗಳು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ, ನುಡಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮಲ್ಲಾಡ್ಲ ಛತ್ರಿ ಲಿಫೇಲಿಯವು ಕಾಣುಕೊಂಡು, ಹಂಚಿನ ಮಾಡು ಸೋರ್ತು ಅಂದ್ರೆ ಮಕೆಗಾಲ ಶುರು ಆಯ್ತು ಅಂತ ಅರ್ಥ.

ಮಕೆಗಾಲದ ಬ್ಯುಸಿ ಮನುಷ್ಯರು ಕರೆಂಚೊರು, ಈ ಟೈಮ್ಲಿ ಲೈನ್ ಮ್ಯಾನ್‌ಗಳನ್ನು (ಈಗ ಇವರನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಪವರ್‌ಮ್ಯಾನಗಳೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದೆ) ಮಾತಾಡ್ಲೊಕೆ ಆಗ್ತಾ ಇರಲ್ಲ, ಕಣ್ಣಿಂಗ್ ಫೈಯರ್ ಜೊತೆ ಕತ್ತಿ ಕೊಡ್ಲಿ ಇಟ್ಕೊಂಡೆ ಓಡಾಡ್ತಾ ಇರ್ತಾರೆ. ಬುಡ ಮೇಲಾಗಿ ಜಾಕುವ ಎಷ್ಟೋ ಮರಗಳು ಸಾಲು ಸಾಲು ಕರೆಂಟು ಕಂಬಗಳ ತಲೆಯನ್ನೇ ಪುಡಿ ಮಾಡ್ತವೆ.

ಡ್ಯಾಮ್ಲಿ ನೀಲಿ ಬೇನ್ಲೆ ಕಣ್ಣು ಮುಜ್ಜಾಲಿ ಆಡ್ತಾ ಇದ್ದ ಕರೆಂಟ್! ಮಕೆಗಾಲದಲ್ಲ ಕಂಪ್ಲಿಟ್ ಕಣ್ ಮುಜ್ಜಿರುತ್ತೆ” ಕಿವಿಗೆ ಹೋನ್ ಇಟ್ಟೆ ಮುಖ ಕಾಣ್ಕೊ ಹೊಸ ದೊಡ್ಡ ಮೊಬೈಲ್‌ಗಳು ಜಾರ್ಜ್ ಇಲ್ಲಿ ಏಲವಿಲ ಒದ್ದಾಡಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಟ್ಟರ್ತವೆ, ಅರೆ ಜೀವದಲ್ಲಿದ್ದ ನೋಕಿಯಾ ಹೆಕೆ ಸೆಟ್ಲೆ ಆಗ ನಿಜಕ್ಕೂ ಒಡೆಯನ ನೇವೆ ಮಾಡೋದು.

ಮೇ ಮತ್ತು ಜೂನ್ ಮೀನು ಮೊಟ್ಟೆ ಇಡೋ ಕಾಲ, ಹೊಸ ನೀರು ಹೊಟೆ ನೇರುವಾಗ ಗರ್ಭಿಣಿ ಮೀನುಗಳು ನೀಲನ ವಿದುಧ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಈಜಿ, ತೋಟ ಗದ್ದೆಗಳ ಕಡಿಮೆ ನೀಲನಲ್ಲ ನೇಲ ಮೊಟ್ಟೆ ಇಡೋಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ತವೆ, (ಆ ಲೀತಿ ಮೀನು ಬರೋದನ್ನು ಮಲ್ಲಾಡಿನ ಭಾಷೆ ಮೀನ್ ಹತ್ತೋದು ಅಂತಾರೆ) ಹಂಗ್ ಬಂದ ಮೀನುಗಳನ್ನು ಕತ್ತಿ, ಬಲೆ, ಕೂಣಿ ಮುಖಾಂತರ ಮನೆ ಪಾತ್ರೆ ನೇರೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡ್ತಾರೆ.

ಕಾಫಿ ಲೋಟದ ನೈಜ ಮಕೆಗಾಲದಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡ ಆಗುತ್ತೆ, ಮನೆಗಳಲ್ಲ ವಾರಕ್ಕೆ 3 ಸತಿ ಹಲ್ಲನ ಹಣ್ಣಿನ ದೋಸೆ, ಇಡ್ಲಿ, ಕೊಟ್ಟೆ ಕಡ್ಡುಗಳಿದ್ದ ಹಬ್ಬ. ಶೀತ ಮತ್ತು ಜ್ವರ ಅಜ್ಜನ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ ತರ ಹೋಗೋಕೂ ಮನ್ನಿಲ್ಲೆ, ಇರೋಕೂ ಮನ್ನಿಲ್ಲೆ ಒದ್ದಾಡ್ತಾ ಇರ್ತವೆ” ತೋಟ ಗದ್ದೆ ಅಥವಾ ಹೊಟೆ ನೈಜ ಇಂಬಳ (ಜಿಗಣಿ) ಹತ್ತ ಕಜ್ಜಿಸ್ಕೊತ್ತಾ ಕಾಡಿನ ಮಧ್ಯೆ ದೇವರ್ (ದೈಯ್) ಹರಕೆಗಳು ಶುರು ಆಗ್ತಾವೆ. ಮಕೆಗಾಲದಲ್ಲ ಜಾನುವಾರುಗಳು ಹಲಸಿನ ಹಣ್ಣಿನ ಮರದ ಬುಡದಲ್ಲ ಇರ್ತವೆ, ಅದ್ದೆ ಈ ಟೈಮ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಹಾಲು ಹಲಸಿನ ಹಣ್ಣಿನ ವಾನ್ನೆ ಇರುತ್ತೆ. ಭಯಂಕರ ಮಕೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಆಗಾಗ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲ ರಜೆ ಘೋಷಣೆ ಆಗ್ತಾ ಇರುತ್ತೆ, ಅದ್ರೆ ರಜಾ ಕೊಟ್ಟ ದಿನ ಮಕೆ ಕಡಿಮೆ ಆಗಿ, ಮತ್ತೆ ಶಾಲೆ ಶುರುವಾದಾಗ ಮಕೆನೂ ಶುರುವಾಗುತ್ತೆ. ರಾತ್ರಿ ಜೋರಾಗಿ ಗಾಳಿ ಬಂದ್ರೆ ಮರು ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಜನ ಎಲ್ಲಾರ ಮನೆ ಅಡಿಕೆ ತೋಟನೂ ಸುತ್ತಾಡಿ ಬರ್ತರೆ, ಯಾರ್ ಯಾರ್ ತೋಟದಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ಅಡಿಕೆ ಮರ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾವೆ ಅಂತ ಲೆಕ್ಕ ಮಾಡೋಕೆ.

ನವಂತವರು ಈ ತರ ಸ್ಟೇಟಸ್ ಹಾಕೋಕೆ ಸುಮ್ಮೆ ನಿಂತ ಕಾಲಿನ ಬ್ಯಾಟ್ರಿನೆಲ್ಲಾ ಪಾಲ ಮಾಡಿರ್ತವಿ.

ಅವು ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲ ಮನಸುಗಳು....!

-ಮಂಜುನಾಥ್ ಎ.ಆರ್

ಎಷ್ಟೋ ಬಾಲಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಗ್ರಂಥಾಲಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾದ ವಸ್ತುಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಕಾಯ್ದಿರೆಯಂತವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅವು ಮನಸುಗಳಂತೆ! ಅವರ ಈ ಮಾತು ಈ ನನ್ನ ಬರವಣಿಗೆಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಎಷ್ಟೋ ಬಾಲಿ ಮನೆಅರುವ ಹೆಕೆ ಕಪಾಟುವಿನೊಳಗೆ ಬಿಚ್ಚಿಗೆ ಕೂತ ಪುಸ್ತಕಗಳ ದೂಳು ಹೆಕೆಯದು ಎಂದು ಈಗೀಗ ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ನಡುವೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ತೆರೆದ ಪುಸ್ತಕವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ನಾನು ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದಾಗೆಲ್ಲಾ ಖುಸ್ ಯೂ ಅನ್ನೋ ಪದ ಕಪಾಟುವಿನಿಂದ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರೂ ಓದು ಜಿಟ್ಟು ಬರೋಬಲಿ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ ಒಂಬತ್ತು ತಿಂಗಳಾಗಿತ್ತು. ನನಗೂ ಓದಬೇಕು ಅನಿಸಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನೆನಪು ಆದರೆ! ಯಾವುದೋ ಹಬ್ಬದ ಮರು ದಿನ ಸುಮಾರು ಎಂಟು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದಿರಬೇಕು ನಾನು ಆಕಳಿಸುತ್ತಾ, ಕಣ್ಣುಜ್ಜುತ್ತಾ ಆಗ ತಾನೇ ಎದ್ದಿದ್ದೆ. ಬೆಳಿಗಿನ ಅಮ್ಮನ ಮಾತುಗಳು ಸುಪ್ರಭಾತದಂತೆ ಕಿವಿ ರಾಶುತ್ತಿದ್ದವು ಅದರಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಕೋಟೆಡ್ ಲೈನ್-“ಇಡಿ ಜಗತ್ತನ್ನು ತಿರುಪುವಷ್ಟು ತಾಕತ್ತು ಪುಸ್ತಕಕ್ಕಿದೆ, ನೀನು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತಿರುಜಿಲ್ಲವಾದರೆ ಪುಸ್ತಕ ನಿನ್ನನ್ನು ತಿರುಪುತ್ತದೆ. ಆಮೇಲೆ ಯಾವತ್ತು ನೀನು ಎಂದಿಗೂ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳಲಾರೆ.” ಯಾಕೆ ಎನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನೆನಪಾಯಿತು. ನಾನು ರಾತ್ರಿ ರೊಂನಲ್ಲ ಕೆದಲಿದ ಹೆಕೆಯ ಪುಸ್ತಕಗಳ ರಾಶಿ ನೋಡಿ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಕೋಪ ಬಂದಿತ್ತೆಂದು ಆಮೇಲೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅಷ್ಟಕ್ಕೂ ನಮ್ಮಮ್ಮ ಎಂದು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗದೆ, ನನಗೆ ಪುಣ್ಯಕೋಟಿ ಹಾಡು ಕಳಿಸಿದ ಟೀಚರ್ ಎಂಬುದನ್ನು ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯದ ನೆನಪು ಮರೆಯೋದಿಲ್ಲ. ಆಗಲೇ ನಾನು ಇಂದಿಗೂ ನನ್ನ ಹೆಕೆ ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಯ ಅಟ್ಟದಲ್ಲ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟ ಪುಸ್ತಕದ ಜೀಲದ ನೆನಪು ಬಂದದ್ದು. ಆವತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಆ ಜೀಲದಲ್ಲ ಯಾವ್ಯಾವ ಪುಸ್ತಕಗಳಿವೆ ಎಂಬ ಕುತೂಹಲ ನಿಧ್ಧೆಗೆ ಎಚ್ಚು ನೀರು ಜಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಅವುಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯದ ಬದುಕುಗಳಿವೆ, ನೆನಪುಗಳಿವೆ.

ಆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತೆರೆದಾಗಲೇ ಅವುಗಳೊಂದಿಗಿನ ನೆನಪುಗಳು, ಮನಸಿನ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ ಗಲಿ ಜಿಜ್ಜಿದ ಹಕ್ಕಿಯಂತೆ ತೆರೆದು ಹಾರತೊಡಗಿದವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಅನೇಕ ಪುಟ್ಟಪುಟ್ಟ ಮನಸುಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳು ನಾವೆಂದಿಗೂ ತೆರೆದು ನೋಡಲಾಗದಂತಹ ಮನಸುಗಳು, ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮನಸುಗಳು(ಮನುಷ್ಯರು) ಪರಿಚಯವಾದಂತೆ, ನಮಗೆ ದಿನ ನಿತ್ಯವೂ ಪುಸ್ತಕಗಳ/ ವಿಚಾರಗಳ/ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಪರಿಚಯವೂ ಆಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಕೆಲವು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತವೆ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವನ್ನು ನಮ್ಮ

ಮನಸ್ಸು ಒಪ್ಪದೆ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅಂತವನ್ನು ನಾವು ಪರಿಗಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಮನಸ್ಸುಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ದೂರುತ್ತವೆ. ನಮಗೆ ಇದಾವುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ **“ಪರಿಗಣಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು-ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲವೇ ಬದುಕು”** ಎಷ್ಟೋ ಸಾಲ ಕೆಲ ಪುಸ್ತಕಗಳು ನಮಗೆ ಅರ್ಥದಷ್ಟು ಓದಿದ ನಂತರ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಅವು ಪುಸ್ತಕದ ಮಧ್ಯ ನಾವು ಜಿಜ್ಞಾಸೆ ಬೆರಗಿನ ಗುರುತುಗಳು. ಯಾರೋ ಕೊಟ್ಟ ನವಿಲುಗಲಿಯ ನೆನಪುಗಳು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ಓದಿನ ಸುಖ ನೀಡುತ್ತವೆ. ನಮಗೆ **ಓದೇ** ಮೋಕ್ಷ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವು ನಮ್ಮನ್ನು ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ತೆರೆಯುತ್ತವೆ.....ತೆರೆದಿವೆ..... ತೆರೆದ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮುಚ್ಚದೆ ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿಡಲು ಇರುವ ಸೇತುವಾಧನವೇ ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳು. ಇವುಗಳನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ ಅಲ್ಲಿನ ಸಾಲುಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ತಿದ್ದಿ ತೀಡಿ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಅಂತಹ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನಾವು ಓದಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜಗತ್ತಿನ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮನುಷ್ಯನೆಂದು ಜೀರುತ್ತೇವೆ. ಆ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದ ನಾನು ಮನುಷ್ಯನಾದೇ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಗೊಂಡಿದೆ ಯಾವೋಬ್ಬ ನರಮನಸ್ಸುಗಳು ಆ ಪುಸ್ತಕ ಮನಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಹೇಳಿರುವುದಕ್ಕೆ ಆ ಪುಸ್ತಕಗಳೆಂದು ಬಾಂಬು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಸತ್ತಂತಿವೆ.

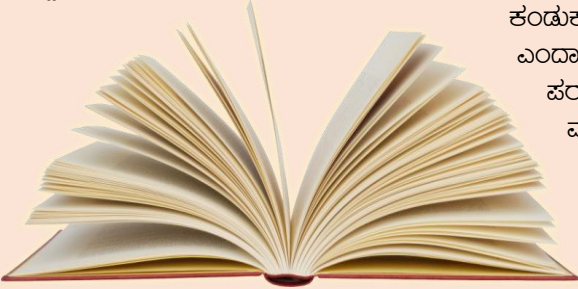
ನನ್ನ ಈ ಮಾತು ರುಜಿನದಿರಬಹುದು ಯಾಕೆಂದರೆ ಪುಸ್ತಕ ಬರೆದವನು ಮನುಷ್ಯ ತಾನೇ ಎನ್ನಬಹುದು ಆದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಬಹುದಕಾಲದವರೆಗೆ ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸುಗಳ ಭಾವಾನುರಾಗದ ಚಿಂತೆಗಳನ್ನು ಸಾರುವ ಕನ್ನಡಿ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ, ಮಾತಿಗೆ ಬರೆಹಗಳಿವೆ, ಪ್ರಣಯಕ್ಕೆ ಪ್ರೀತಿಯಿದೆ, ಅಪರಾಧಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳಿವೆ, ಆದರೆ ಅನುಭವಗಳಿಲ್ಲದೆ ಜಾಗ? ಹಾಗೇ ನೋಡಿದರೆ ಪುಸ್ತಕಗಳು ನಮ್ಮಂತಹ ಮನುಷ್ಯರ ಅನುಭವಗಳನ್ನು, ಭಾವನೆಗಳನ್ನು, ವಿಚಾರಗಳನ್ನು, ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಲೆಮಾಲಿನಿಂದ ತಲೆಮಾಲಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ಸುಂದರ ಕುಕ್ಕಿಗಳು. ಅಂತಹ ನಮ್ಮ ಪುಸ್ತಕದ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು **ಗ್ರಂಥಾಲಯವೆಂಬ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ** ಹೊಂದಿಸಿಡದೆ ಓದಲು ಬಿಡೋಣ!

ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಜನಗಳ ಮಧ್ಯೆಯಿರುವ ಆಚಾರ ವಿಚಾರಗಳ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ವಿನಿಮಯ, ರೂಢಿಗಳು, ಪರಂಪರೆಗಳು ಆಯಾ ಪ್ರದೇಶಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹೀಗೆ ಹತ್ತು ಹಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತಾ, ಕಲಿಯುತ್ತಾ ಓದುತ್ತಾ ನಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಾವು ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಮುಕ್ತವಾಗುತ್ತೇವೆ. ಅದು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಅನುಕೂಲನುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬೆಳೆವಣಿಗೆ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಬಲ್ಲದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನಂಬಲೇಬೇಕು, ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕದ ವಿಚಾರಗಳು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ವಿಶಾಲತೆಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಆದರೆ ಆ ವಿಷಯಗಳ ವೈಶಾಲ್ಯತೆಗೂ ಕಾರಣ ಮೂಲ ಪುಸ್ತಕದ ವಿಚಾರಗಳು, ಆ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದು. ಆ ವಿಚಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು, ಪ್ರಯೋಗಗಳು ನಡೆಸುವುದು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅಂತಹ ಅಮೂಲ್ಯ ಮನಸ್ಸು (ಪುಸ್ತಕ)ಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದಲು ಹತ್ತೋ ಮರದ ಕಪಾಟವಿನಲ್ಲಿ ದೂಡಿಯಂತೆ ಮಾಡಿಬಿಡುವುದು ಸರಿಯೇ? ಮತ್ತು ನಾವಿಂದು ಕಲಿತಿರುವ ಹಾಗೂ ಕಲಿಯುವಂತಹ ಪ್ರಯೋಮ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೂ ಇಂತಹ ಪುಸ್ತಕಗಳು ತಾನೇ ದಾರಿ ದೀಪ!

ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸುವಾಗ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಜಮಾನ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಆತಂಕಕಾರಿ ವಿಷಯ. ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವ ಹವ್ಯಾಸವೂ ಕ್ಷೀಣಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಾದದ ಸಂಗತಿ. ಇಂದಿನ ಮುದುಕರಿಂದ ಬಾಲ್ಯಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೂ ಈ ಓದಿನ ಗೀಳು ಸಾಫ್ಟ್ ಸಾಫ್ಟಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಬರೆಹಗಳು ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗಿಂತ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜಾಲ ತಾಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ, ಬರೆಹಗಳು ಹಲವರ ಲೈಕ್/ಕಾಮೆಂಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಕಾಯುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಎದುರಾಗಿವೆ ಈ ಲೈಕ್, ಕಾಮೆಂಟ್‌ಗಳ ಜಿಂಕೆ ಚಾಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಸಂಘರ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತಿವೆ ಯುವಕರು ತಮ್ಮ ಅಮೂಲ್ಯ ಸಮಯವನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಇತರೆ ಕೌಶಲ್ಯಗಳನ್ನು ಅವರೇ ನಿರ್ನಾಮ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ಕಡಿಮೆಯೇನಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಜಾಲತಾಣಗಳ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಆಧುನಿಕ ಯುವ ಸಮೂಹ ಮಾರುಹೋಗಿದೆ. ಈ ತಾಣಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬರೆಹಗಳನ್ನು ಅಧರಿಸಿ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಅತಿಯೆ ಹೊರಡಿದ್ದೇವೆ, ಇದು ಎಷ್ಟು ಸರಿ? ಈ ಪೀಳಿಗೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನು ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನಡೆಯುವುದನ್ನೇ ಮರೆತು ಹೋದಂತೆ ಬಾಸವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದು ಹೀಗೆ ಮುಂದುವರೆದರೆ ಈ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ನಮ್ಮ ತಲೆಮಾಲಿನ ಬರೆಹದ ಸಂಖ್ಯೆಗಳು ಬೆರಗಿಣಿಕೆ. ಈ ತಾಂತ್ರಿಕತೆಯ ಪ್ರಭಾವ ಮುಂಬರುವ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಸಾಫ್ಟ್ ಮಾಡಿ ನುಂಗಿ ನೀರು ಕುಡಿಯುತ್ತವೆ. ಪುಸ್ತಕ ಮಾರಾಟ ಇಂದು ಜೀವಿಗಿಳಿದಿದೆ. ಮೊನ್ನೆ ಹೈದ್ರಾಬಾದ್‌ನ ಕೋಲಿ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಸೆಕೆಂಡ್ ಹ್ಯಾಂಡ್ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವುಗಳ ಮಾಲೀಕ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಮೇಲೆ ಹತ್ತುತ್ತಿದ್ದ. ಹತ್ತಿ ತುಳಿಯುತ್ತಿದ್ದ. ಜಸಾಡುತ್ತಿದ್ದ, ಅದಲಿಂದಲೇ ಕಸವನ್ನು ದೂರ ತಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ. ಪುಸ್ತಕ ಯಾವ್ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ. ಛೇ! ಎನಿಸಿತು. ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ಬರೆಯಲು ಲೇಖಕನಾದವನು ಎಷ್ಟು ಪರಿಶ್ರಮ

ಹಾಕಿರುತ್ತಾನೆ, ಅದನ್ನು ಬರೆಯಲು ಏನೆಲ್ಲಾ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಯಾವೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದು ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗೌಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಪುಸ್ತಕ ಎಂದಾಗ ನೆನಪಾಗುವುದು ಸಾಹಿತಿ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಾಗೂ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪರಂಪರೆಗಳು ಅವುಗಳಿಗೆ ಸಂದ ಪುರಸ್ಕಾರಗಳು. ಈ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪುರಸ್ಕಾರಗಳು ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ನೀಡಿದ್ದಲ್ಲ. ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದು. ಅಂದರೆ **ಬಾಂಬರದ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಮಾತಾಡುವುದು ಎಂದರೆ ಇದೆ**. ಇಂತಹ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೇ ಮುಂದುವರೆದರೆ ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರೆಹಗಳು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತವೆ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಮಾಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಆ ಮನಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ಜಾಗ ನೀಡೋಣ, ಹೆಚ್ಚಿಷ್ಟು ಬರೆಯೋಣ, ಹೆಚ್ಚಿಷ್ಟು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದೋಣ!

ಮಂಟೋ ನೀ ಕಂಡ

ನನ್ನ ಜಗತ್ತು ಇನ್ನೂ ಮುಚ್ಚುಲಿಲ್ಲ

ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಅವನು ಯಾರೆಂದೂ ಆದರೂ

ಎಷ್ಟೋ ರಾತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಜೊತೆಗಾರನಾಗಿದ್ದ

ಅಷ್ಟೇ ಅರಿವಿಲ್ಲದಂತೆ ಸುಮ್ಮನಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ

ಇವನ್ಯಾರೋ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ,

ಕೇಳಿದರೆ ಒಪ್ಪಂದ

ಮನಸ್ಸು ಕಿರುಚಿದರೆ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸರಳೊಂದ ತೋರಿಸಿ

ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಸಿ ಮಲಗಿಸಿ ಮುಗಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ

ಸುಡು ಸುಡು ವಿರಹವ ಹೊತ್ತು

ಚಂದ್ರನಂತಹ ನನ್ನ ತಂಪನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾಶ ಮಾಡಿದರು

ಗತಿ ಇಲ್ಲ ನನ್ನಂತಹವಳಿಗೆ ಅವರಿಗೂ ಕೂಡಾ

ಬದುಕಿನ ಗಂಜಿಗೂ ನನಗಿರುವುದೊಂದೆ ಮಾರ್ಗ

ಅವರಿಗೂ ಕೂಡಾ ಇದೇ ಮಾರ್ಗ

ನಾನು ಯಾವುದೇ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿಲ್ಲ

ಆದರೂ ತಿಪ್ಪೆಯಲ್ಲಿನ ಕಸ ಬಂದು ಮೈ ಮೇಲೆ

ಬೀಳುತ್ತದೆ

ಮತ್ತೆ ಸಾಯಂಕಾಲ ಆಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ತಯಾರಾಗಬೇಕು

ಚೂರೇ ಚೂರು ನಗು ಲೇಪಿಸಿ

ಕಣ್ಣಿಲ್ಲೇ ವಾಂಛೆ ಆಸೆಗಳ ತುಂಬಿ

ಅವರಿಗೇನೂ ಗೊತ್ತು ,

ನಾನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು

ಹಳಸಿದ ಮುತ್ತೆಂದು

ಅದಕ್ಕೆ ಪುಳಕಗೊಂಡು

ರಾತ್ರಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸೇ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ

ಹಸಿರೊಡೆದು ಹಕ್ಕಿಯಾಗಲು ನನ್ನೊಡಲ ಬಿಟ್ಟರೆ

ಅವಳಿಗೂ ಇದೇ ಲೋಕವಾ?

ಅಬ್ಬಾ! ಎದ್ದೇಳಲು ಆಗದು

ತೊಳ್ಳೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು

ಶುಭ್ರವಾಗಿ ,

ದುರ್ವಾಸನೆಯ ನಾತ ಮೈ ತುಬಾ ಹರಡಿದೆ,

ಈಗೀಗ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಕೂಡಾ

ಅರೇ ಕೈ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ

ನನ್ನ ಮೇಲೆತ್ತುತ್ತಿದ್ದಾನೆ

ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಮುಲಾಮು ಹಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಾನೆ

ಅವನೇ ಆ ರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಜೊತೆಯಾದವನೆ

ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ಮೋಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ

ಅವನು ಉಸುರಿದ್ದು ಒಂದೇ ಮಾತು

ನೋವಾಗುತ್ತಿದ್ದೆಯೇ?

ಹೇಳಬೇಕೇನು?

ತಕ್ಷಣ ಅವನ ಪ್ರೀತಿ ಕಪಟವಿರಬಹುದಾ?

ಎಂದೆನೊಸಿತು

ಅವನು ಅವಕಾಶವಾದಿ ಇರಬಹುದಾ?

ನಾನೇನೋ ದೇಹಕ್ಕೆ ಬಲ ತುಂಬಿ ಭಲ ಕಲಿಸಿದ್ದೇನೆ

ಇಲ್ಲ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ...ಮುಲಾಮು ಹಚ್ಚಿದವನ ಜೊತೆ

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮತ್ತೊಂದರ ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡೋ ಅವಕಾಶ ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಅದು ಭತ್ತೀಸ್‌ಫಡ್...! ರೆಡ್ ಪಾಟ್ನಾ, ಫುಲ್ವಾ, ಅಪ್-ಒ-ಡೇಟ್, ಧಕಲಿ, ಸಾತ್ವ, ಸಿಂಧೂರಿ, ಚಮತ್ಕಾರ್, ಚಂದ್ರಮುಖ, ಜ್ಯೋತಿ, ಲಾವ್ವರ್, ಬಾದ್‌ಶಹ, ಬಹರ್, ಲಾಲಮಾ, ಸಫ್ಲೇಜ್, ಅಶೋಕಾ, ಪುಖ್ರಜ್, ಚಿಪ್ಪೋನಾ-1 & 2, ಆನಂದ್... ಏನಿದೆಲ್ಲಾ ಅಂತಿರಾ? ನಿಮ್ಮ ಸಮೀಪದೊಳಗೆ ಇದರಲ್ಲ ಯಾವುದು ಇರತ್ತೋ ನಂಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಐ ಥಿಂಕ್ ಯು ಗಾಟ್ ಇಟ್. ಹೌದು, ನಿಮ್ ಗೆಸ್ ಸರಿ ಅದಾಲಿ. ಇವು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯೋ ಅಲೂಗಡ್ಡೆ ತಳಿ ಅದಾವಿ. ಎಲ್ಲಾ ಜಿಫ್ಟ್ ಇದರ್ ಹಿಂದ್ ಯಾಕ್ ಗಂಟ್ ಜಿಲ್ಲೆಲಿ ಅಂತಿರೇನ್. ಹೌದ್ರಿ, ಹಂಗಿತ್ತು ನಮ್ ಪಲಿಸ್ಥಿತಿ, ಅವ್ವಕ್ಕಿ ಒಗ್ಗಣ್ಣಿ, ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು, ಸಾಂಬರ್, ಪಲ್ಯಾ, ಸಾರ್, ಚಣ್ಣಿ, ಕಾಕ್‌ಪಲ್ಯ, ಎಂಥೆತದ್ದೋ ಪಲ್ಯ, ಎಲ್ಲಾನೂ ಅಲೂ ಮಯ ಅಲಿಜಿಟ್ಟು ನವ್ವು. ಒಂದು ವಾರ ಭತ್ತೀಸ್‌ಫಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಲೂ ತಿಂದು-ತಿಂದು ಮತ್ಯಾವತ್ತೂ ಅಲೂ ಕೇಳಿರಬಾರ್ದೂ ಅನಿಸ್ತದ, ಆದ್ರೆ ನಮ್ ಕಡೆ ಮನ್ಯಾಗನ್ ಮಂದಿ ಟೀವ್ಯಾಗ್ ಬರು ಧಾರವಾಹಿಗಳಿಗೆ ಬೈಯ್ತೊಂತಾನೇ ಒಂದೆನಾನೂ ಜಡದಂಗ್ ನೋಡ್ತೀರಾರಲ್ಲ, ಹಂಗ ನಾವುನೂ ಬಾಕ್ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟೇ ತಿಂತಿವ್ವಿ.

ಭತ್ತೀಸ್‌ಫಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಲೂಗೂ ಬಾಕ್ ಹಿಂದಿಂದು ಏನ್ ಸಂಬಂಧ ಇಲ್ಲ, ನಿಜ ಹೇಳ್ ಬೇಕಂದ್ರೆ ಭತ್ತೀಸ್‌ಫಡ್ ದೇಶದ ಅನ್ನದ ಬಟ್ಟಲುಗಳಲ್ಲ ಒಂದು. ಭತ್ತ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ಬೆಳೆತಾಲಿ, ನಮ್ ಧಮ್ಮಲಿ ಟಿಪ್ಪು ಸುತ್ತು ಎಲ್ಲ ಕಣ್ಣಿಸಿದ್ದೂ ಬಲಿ ಭತ್ತದ್ ಗದ್ದಿನಾ ಕಾಣಕತ್ತಿವ್ವು. ಆದ್ರೆ ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನದೊಳಗಾ ಇಲ್ಲ ಅಲೂ ಬೆಳೆನೂ ಫೇಮಸ್ ಆಗೇದ. ರೈತರ ಮುಖದೊಳಗೆ ನಗು ತಲಿಸ್ತಾದ ಈ ಬೆಳೆ. ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದ್ ಇಲ್ಲಿನ ರೈತರಿಗೆ ಅಲೂ ಬೆಳಿಲಿ ಅಂದ್ರೆ, 'ದಿಸ್ ಇಸ್ ನಾಟ್ ಮೈ ಕಪ್ ಆಫ್ ಟೀ' ಅಂತ ಮೂಗುಮುಲಿತಿತ್ತಿತ್ತಿ. ಆದ್ರೆ ಹನಿಮೂನ್ ಸ್ಟಾಟ್ ಆಗಿರೋ, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಕತೆಗಾರ ಆಗಿರುವ ರಸ್ತೆನ್ ಬಾಂಡ್‌ರು ಬಾಲ್ಯ ಕಳೆದ ನೆಲ ಸೀಮ್ಲಾದ 'ಕೇಂದ್ರಿಯ ಅಲೂ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಂಸ್ಥೆ', ಬರೇ ಎರಡ್ ತಿಂಗಳ್ ಮಾತ್ರ ಚಳಿ ಇರೋ ಇಂತಹ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲೂ ಬೆಳೆಬಹುದಂತಹ ಬ್ಯಾರೆ ಬ್ಯಾರೆ ತಳಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು, ಇಲ್ಲಿನ ರೈತರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತಿ. ಮೂರಾಲ್ವು ವರ್ಷ ಕಂಡಂಗ್ ಬೆಳೆ ತೆಗೆದ ರೈತರು ಮತ್ತು ಹಿಂದಕ್ ನೋಡೆ ಇಲ್ಲ. ಮಹಾನದಿ ಪಾತ್ರದ ಫಲವತ್ತಾದ ಭೂಮಿ ಇದ್ದರೆ ಬದ್ಧು ನೀಡ್ತಾದ.

ರತ್ನಾಪುರ, ವಿಜಯಪುರ, ಖಾರ್‌ಕಂಡ್, ಮಾರೋ, ಕೌತಗಡ್, ನವಾಗಡ್, ಸೋಂಧಿ, ಔಖಾರ್, ಪದರಭಟ್ಟಾ, ಸೇಖ್‌ಪುರ, ಚಂಪಾ, ಲಘಾ, ಭುಲಿ, ಕೆಂಡಾ, ಮಾಣೇನ್, ಅಪರೋರಾ, ಪೆಂದ್ರಾ, ಕುರ್ಚುತಿ-ಕಂಡ್ರಿ, ರಾಯಪುರ್, ಪಟನ್, ಸಿಮಗಾ, ಸಿಂಗಾರಪುರ್, ಲಾವನ್, ಒಮೆರಾ, ದುರ್ಗ್, ಸರಧಾ, ಸಿರನಾ, ಮೆನ್ವಾಡಿ, ಖಲ್ಲಾಲಿ, ಸಿರ್ದುರ್, ಫೈರೆಸ್ವರ್, ಸಿಂಫನ್‌ಫರ್, ಸುವರ್ಕಾರ್, ತೆಂಗಣಗಡ್ ಮತ್ತು ಅಕಲ್ಲಾರ ಎಂಬ 36 ಪ್ರಾಚೀನ ಕೋಟೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಈ ನೆಲಕ್ ಈ ಹೆಸರು ಅಂತಾಲಿ, ಆದ್ರೆ ಪುರಾತತ್ವ ಇಲಾಖೆಯೋರು ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕೋಟೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಲ್ಲ, ಅದ್ರೆ ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪೋಕಾಗೋದಿಲ್ಲ ಅಂತ ತಜ್ಞರು ಹೇಳ್ತಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದ್ ವಾದ ಏನಂದ್ರೆ ಜೆದಿಸ್‌ಫರ್‌ನ ಅಪಭ್ರಾಂಷು ಪದವಾಲಿ ಈ ಭತ್ತೀಸ್‌ಫಡ್ ಹೆಸರು ಹುಟ್ಟುಕೊಂಡಿರ್ದು ಅಂತ. ಜೆದಿಸ್‌ಫರ್ ಅಂದ್ರೆ ಜೆದಿಸ್‌ಗಲ ರಾಜ್ಯ ಅಂತ. ಈ ಪ್ರದೇಶ ಹಳೇ ಕಾಲದೊಳಗೆ ಆಧುನಿಕ ಒಡಿಸ್ಸಾದಲ್ಲಿರುವ ಕಳಿಂಗದ ಜೆದಿ ಮನೆತನದ ಆಳ್ವಿಕೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ರಾಜ್ಯ ಬ್ಯಾರೆ ಬ್ಯಾರೆ 7 ರಾಜ್ಯಗಳ ಗಡಿನ ಹಂಚಿಕೊಂಡ್ತೀತಿ. ಇಲ್ಲಿನ ಜನಾ ಬಾಕ್ ಪ್ರೆಂಟ್ ಮತ್ತೆ ಶ್ರಮ ಜೀವಿಗಳಾದರ, ಇಡೀ ಡಿವನಲ್ಲಿ ಕೆಲ್ವ ಮಾಡೋ ಎಲ್ಲಾ ಗೆಳೆಯರು ಅದ್ರೆ ಪ್ರತೀಕ ಅನ್ನುವಂಗ, ನಮಗ್ ಎಲ್ಲಾ ಅನಕೂಲ ಮಾಡಿದ್ದು.

ಅಂದಂಗ್ ಈ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಚೀನ್ ಕಾಲದ್ ಇತಿಹಾಸ್ ಅದಾ. ವಿಶೇಷ ಏನಂದ್ರೆ ದೇಶದಾಲಿನ ಶೇ.70%ರಷ್ಟು ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನ ಇಲ್ಲೇ ಅದಾಲಿ, ಬಸ್ತಾರ್ ಜಿಲ್ಲೆ ಒಂದರೊಳಗಾ 27% ಟ್ರೈಬಲ್ಸ್ ಇದ್ದಾಲಿ. ಹಿಂದಿ ಮತ್ತೆ ಭತ್ತೀಸ್‌ಫಲಿ ಇಲ್ಲಿನ ಭಾಷೆಗಳಾದವು. ಈ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಾನ ಈ ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ ಬ್ಯಾರೆ ಬ್ಯಾರೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಆಚರಣೆಗಳು, ಉಡುಗೆ-ತೊಡುಗೆಗಳು, ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿ, ನಂಜುಕೆಗಳಾದವು. ಆಹಾರ ಅಂದಾಗ ಹೇಳಲೇ ಬೇಕಾದ್ದು ಏನಂದ್ರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಬುಡಕಟ್ಟು ಆಹಾರ, ಸಾಮನ್ಯ ಆಹಾರ ಅಂತಹ ಎರಡು ಪದ್ಧತಿಗಳಾದವು. ಬುಡಕಟ್ಟು ಆಹಾರದೊಳಗೆ ಮೀನು, ಹಂದಿಮಾಂಸ, ಕೆಂದಿರುವೆ, ಹಾರಾಡುವ ನೋಣಗಳು, ಅಳಿಲುಗಳು, ಇಲಿಗಳು ಮತ್ತು ಕಾಡಣಭಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಸ್ಯಗಳು ಮುಖ್ಯವಾರ್ತಾವ. ಗೊಂಡ, ಬೈಗಾ, ಜನಾನ್ ಹಾರ್ನ್ ಮಾಲಿಯಾ, ಅಭುಜ್ ಮಾಲಿಯಾ, ಮಾಲಿಯಾ, ಹಲ್ಲಾ, ಭಾತ್ರ ಮತ್ತು ಧುರ್ಮಾ ಬುಡಕಟ್ಟುಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಲಿ ಕಂಡುಬರ್ತಾವ. ಬಸ್ತಾರ್‌ನ ಗೊಂಡಾ ಬುಡಕಟ್ಟು ಪ್ರಮುಖವೆನಿಸಿದೆ. ಮಹುವಾ ಲಡದ ಹಣ್ಣಿನ ರುಚಿ ಮನೆಮಾತಾಗ್ತಾದ. ಇದ್ರೆ ಜೊತ್ಯಲಿ, ಜಲೇಜಿ, ರಹೀಯಾ ಬಡಿ ಮತ್ತು ಪೇಥಾ ಜಿನ್ನಿಗೆ ಅಚ್ಚು-ಮೆಚ್ಚಾಗ್ತಾಲಿ. ನಮ್ ಶಿವುಕುಮಾರ ಮತ್ತು ರಫೀರವರ ದೆಸಿಯಿಂದ ನಾವೂ ಇಲ್ಲಿನ ಜಲೇಜಿ ರುಚಿ ನೋಡುವಂಗಾಲ್ವು. ಊಟಾ ಆದ್ಯಾಲ ಸಿಹಿ ಏನಾದ್ರೂ ಬೇಕಾಬೇಕ್ತಿ ಇಲ್ಲಿನ ಜನಕ್. ಒಟ್ಟು ಹೇಳಬೇಕಂದ್ರೆ ಇಲ್ಲಿನ್ ಜನಾ ಸಿಹಿಪ್ರೀತಿಯರು. ಸಿಹಿ ಮನಸ್ಸಿನವು.

ಆರೂವರೆ ದಿನ ನಾವು ಅಲ್ಲಿದ್ದಿದ್ದು, ಕಂಡದ್ದು, ಕೇಳಿದ್ದು, ಅನುಭವಿಸಿದ್ದು ಎಲ್ಲಾನೂ ಅದ್ಭುತ! ನಮ್ ತಿಟ್ಟಿತಿ ವಿತ್ತಾರ ಆಯ್ತು, ಹೊಸ ನೋಟ, ಒಳಹುರುಳು ಕಂಡವು. 34 ಜನ್ಮದ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಭಾಷೆ ಕಲಿಸುವಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ನಡೆ ಓಪನ್ ಕೋರ್ಸ್‌ನ ಆ ಹಾಲ್ 27 ಭಾಷೆಗಲನ್ನಾಡಬಲ್ಲ ಬಹುಭಾಷಿಕರ ಗೋಷ್ಠಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಒಲ್ಲದ್ ಮನಸ್ಸಿಂದಲೇ ತೆರವಾಗ ಹೆಜ್ಜೆ-ಹೆಜ್ಜೆನೂ ಭಾರ ಅನಸ್ತೀಕತ್ತಿತ್ತು. ಮತ್ತೊಂದ್ ಕಡೆ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಂಡ ಮೇಲೆ, ಅಣ್ಣವೂ ನೆನಪಾಗಿ, “ಬಾಳಿನ ಬೆನ್ನುಹತ್ತಿ, ನೂರಾರು ಊರು ಸುತ್ತಿ, ಏನೇನೋ ಕಂಡಮೇಲೂ ನಮ್ಮಾರೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲು, ಕಲೆಯೋಕೆ ಕೋಟಿ ಭಾಷೆ, ಆಡೋಕೆ ಒಂದೇ ಭಾಷೆ, ಕನ್ನಡ, ಕನ್ನಡ. ಕನ್ನಡಲೇಲೇಲೇಲೇಲೇಲೇ ಕನ್ನಡ” ಅಂತ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಲವು ಗುನುಗಿದ್ದು. ಕನ್ನಡ ರಾಷ್ಟ್ರೋತ್ಸವದ ಶುಭಾಷಯಗ್ರೀ.

TEAM FA-TALKIES

1	Raghavendra.BT	raghavendra.bt@azimpremijifoundation.org	9036463505
2	Santosh Diksangi	santoshkumar.diksangi@azimpremijifoundation.org	9019679673
3	Lohitha HN	lohitha.n@azimpremijifoundation.org	9008936789
4	Vijayashree	vijayashree.ps@azimpremijifoundation.org	9108785756
5	Chitra P	chithra.p@azimpremijifoundation.org	7899908166
6	Shivakumar CS	shivakumara.cs@azimpremijifoundation.org	9019396224
7	Manjunatha A.R	manjunatha.ar@azimpremijifoundation.org	8123057135

Cover Page and Last page art by: Rajani Bhat, Ballari DI